

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Consultationes Theologicæ Et Spirituales Christiani verè fidelis & verè devoti ...

... De Excellentissimæ Sanctissimæ Virginis Mariæ Matris Dei

Louis François <d'Argentan>

Augustæ Vindel. ; Dilingæ, 1726

VD18 80217915

Artic. V. Sanctissima Virgo lactans Infantem Jesum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45581

& attraxerat ipsum de cœlo in terram. Quando aspexi ipsam disponere se ad præbendum sua ipsi ubera, videbar mihi videre strictum apparatus magni cujusdam convivij, ubi Rex sæculorum genialiter & lautè tractandus erat juxta statum suum præsentem; cogitabam, quòd Principes cœli, qui sunt Angeli, invitati adessent, non ut unà vescerentur, sed id viderent & admirarentur. Verùm nec deerat hic Musica; percipiebam jam enim symphoniam cœlestem, quæ expergescerat pastores; advertebam tandem omnem tum cœli tum terræ venerationem exhiberi divino

huic Monarchæ, dum suo assidebat convivio.

Expectans expectabam, quid mihi desuper dictura esset; Verùm sive alienata fuerit à mente, ut tota intenderet cœlesti huic symphoniz, sive concedere mihi noluerit cœtera sua arcana; sive quòd ipsemet DEVS hanc illi abstulerit facultatem, prorsus obmutuit velut attonita, & recessit.

Nihilominus summum, quod æstuabam, desiderium cognoscendi de hoc plura, addidit mihi stimulos, ut desuper sanctos confulerem patres; & ecce, quid hauserim ex ijs doctrinæ.

ARGUMENTUM.

Sanctissima Virgo lactans Infantem JESUM.

ARTICULUS IV.

Observant ipsi tot prodigia in prærogativâ, quam habuit sanctissima Virgo, lactando Infantem JESUM suis uberibus, ut nullam habeant difficultatem comparandi hanc illi, quâ jam fruebatur, concipiendo ipsum in utero suo. Dedisse ipsi purissimum suum sanguinem, ad progignendum illum, est prima prærogativa, quam non nisi illi concedere voluit DEVS; sed dedisse ipsi lac suum Virgineum, prærogativa secunda est, quam cedere ulli alteri nolebat ipsa. Dux hæ prærogativæ tam arctam habent inter se

conjunctionem, ut idem sanguis, conjunctio qui ab initio fuit materia adorandæ. di ipsius corporis, exin effectus sit lac, ut alimentum esset vitæ ipsius humanæ; & ambæ tantam gerunt inter se similitudinem, ut quando fit mentio Infantis JESU in sinu suæ Matris, æqualiter possit intelligi vel ipsius venter qui illum formavit, vel ipsius ubera, quæ lactaverunt illum.

Venter ipsius adorabatur ab Angelis velut Sanctuarium DEI, & ubera ipsius admiratione percellabant cœlestem sponsum, velut id, quo ipsa oblectabatur Deus: Non-

Cart. 4.
verf. 10.

ne videmus, quomodo de his lo-
quatur cum admiratione: *Quam
pulchra sunt mamma tua? Soror
mea, sponsa mea, id est, juxta
mentem devotissimi cujusdam Ex-
positoris sacri Epithalamij, quod
ipsum ubera pulcherrima sint visa
oculis Patris æterni, quando ijs ad-
motum suum aspexit Filium su-
umque sugentem ex ijs alimen-
tum. Matremque Virginem puris-
simam suum lac præbentem illi:*

Guilielmus. *Eccur neget. Partum Virginem
in Cantica. & stulta mundi sapientia! DEUS
est, qui nascitur; congruum non
erat nasci Deum, nisi ex Virgine:
Eccur similiter dubites, quin lac
habuerit purissimum, quod daret
illi? DEUS erat, quem lactabat;
congruum non erit nutrir Deum,
nisi lacte Virgineo.* Non minus
portentum erat, è suis uberibus
lac potigentem videre ipsam,
quam patientem ex utero suo Fi-
lium, conservando se Virginem.

Pythagoras
apud Olee-
strum in
cap. 12. Le-
vir,

Erat antiquis proverbium hoc
usu receptum, ignorantibus tamen,
quid dicerent: quod nimirum lac
uberum alicujus Virginis esset ne-
ctar Deorum: *Virginis in ubere
nectar:* Verum Vaticinium hoc
erat, non nisi impletum in sanctis-
simâ Virgine, quando Virginalium
ipsum lac uberum dulcissimum ne-
ctar extitit, quo potatus fuit Uni-
genitus magni Dei vivi Filius; uni-
ea divini hujus liquoris gutta tan-
ti est pretij, ut locupletet ditissi-
mos Regum terræ thesauros.

Magnus noster Rex sanctus Lu-
dovicus parvi faciebat, auspiciam
sibi desuisse sortem acquirendi ter-
ram sanctam postquam poritus est
eâ comparandi sibi notabilem pag-
tem sanctissimæ Crucis Domini
nostri, & coronæ ipsius spinæ,
sicut & aliquas guttas ex lacte Vir-
ginis sanctissimæ, ac nonnullas
particulas parvorum linteaminum,
quibus Infans JESUS fuerat invo-
lutos: è quibus omnibus fecit mu-
nera, digna pietate suâ & magni-
ficentiâ regiâ, non personis qui-
busdam particularibus, sed locu-
pletate voluit Regnum Hispaniæ
ex abundantia sacrarum divitiarum
thesauro, quem possidebat in reg-
no Franciæ. Misit namque ex eo
Toletum, scribens Archiepiscopo,
Canonicis & toti Clero illius Ec-
clesiæ hoc tenore. Ludovicus gra-
tiâ DEI Rex Francorum, dilectis
nostris Canonicis, & toti Clero
Ecclesiæ Toletanæ, salutem & di-
lectionem. Volentes honorate &
locupletare Ecclesiam vestram pre-
tiosis donis ad instantiam & per-
manus dilecti nostri & Venerabi-
lis Joannis Archiepiscopi Toleta-
ni sanctissimarum rerum, quas in
nostro possidemus thesauro, quas
que recepimus ex illo Impetij
Constantinopolitani, partem vo-
bis facimus; nimirum de ligno Cru-
cis Domini nostri, unam ex spinis
sacrofanctæ ipsius coronæ, aliquid
ex lacte sanctissimæ Virginis ipsius
Matris fragmentum è vestimento
ipsum

8. Ludovi-
cus Rex
Franciæ do-
nat Eccle-
siæ Tolet-
anæ ex lacte
sanctissimæ
Virginis.

Dupli-
gloria
Giffin
Yagi
ste h
nem
miser
Dei.

Wiri
p. de
rib.

ipsum purpureo, sicut & de linteamini-
bus ipsius infantis.

Post singularem & incomparabilem gloriam, quam Sanctissima Virgo possidet ex eo, quod sit Mater, gloria majori non resulget, nisi quod etiam sit Nutrix proprii Filij DEI: Nōne enim ratione quādam hoc est, secundā vice esse ipsius Matrem? Principes, qui suis dederunt Filij Regīnam pro Matre, progignendo ipsos ex illā, nil magis habuerunt cordi, nisi ut eligerent pro secundā Matre illis, omnium nutricem optimam, quam in toto liceret reperire regno, eamque facerent ratione quādam Regīnam, utpote cui incumbere nutrire Regem.

Electio hæc existimata semper fuit ponderis maximi à cunctis Sapientibus, & tanti quidem, ut congregari vellent comitia universalia Magnatum Imperij, ad faciendam hanc electionem, eodē quod dependere ex hoc crederent felicitatem vel infelicitatem totius regni; dicebant namque recipere quidem infantem animam à DEO, & Corpus à Matre suā, genium autem & inclinationem à suā nutrice, eodē quod cum lacte sugat ipse indolem, ipsius propensiones, ipsius affectus, ipsius senta, ipsius mores, & eandem quasi proclivitatem ad omnia; cum verum sit, quod dicit Salvianus lib. 5. de providentiā. *Nutrices mores suos, vel bonos, vel malos in pueros, quos*

A. P. Isaac Consultat. Tom. III.

alunt, cum lacte transmittunt. Illæ, quibus cor est plenum DEO, plenum gratijs, plenumque virtutibus, instillant procul dubio cum lacte suo pietatem alumni suis: Illæ, quibus cor impurum est ex corruptione vitiorum, infectum habere videntur lac suum, adeoque dare non posse illis, nisi pessimum nutrimentum.

Hinc est, quod toties videre fuerit infantes, quorum innocentia accepta erat DEO, qui ejusmodi habebant discernendi gratiam, ut nonnisi ex uberibus virtuosarum mulierum vellent lac sumere, & maximum demonstrarent horrorem ab uberibus vitiosarum: Dicitur idē de Ruperto, dicitur etiam de Sancta Catharina Senensi, observatum idē etiam fuit in pluribus alijs: Nunquam adigi poterat parvulus Moyses, ut uber sugeret aliqujus mulieris Ægyptiæ; quarenda fuerat ipsi nutrix nationis suæ; & providentiā DEI disposuit, ut nonnisi propria ipsius Mater potuerit inveniri; ipsa sola inventa fuit, quæ merebatur, ut nutrix esset tanti Prophetæ. Moyses figura erat JESU Christi; inquiratur in toto universo, nulla unquam invenietur, quæ digna sit lactare ipsum, nisi propria ipsius Mater; ipsa sola porrexit ipsi lac suum, & ipse solus etiam dignus extitit adnovere os suum Virgineis ipsius uberibus: Quam incomparabilis hæc gloria Sanctissimæ Virgini!

N n n n

©

Duplex gloria sanctissimæ Virginis, esse Matrem & Nutricem Filij Dei.

Nivian. lib. 5. de providentiā.

Exemplum notabile.

O Mater admirabilis ! Quanta admiratio in toto cœlo , quando DEUS Pater admotum tuis aspexit uberibus , eundem Unigenitum Filium , quem suaviter tenet in sinu suo adorando , ut solus ipse nutriet æternaliter illum , ex eadem substantiâ divinâ , unde producit ipsum , teque similiter solam nutrientem illum ex eadem tuâ substantiâ humanâ , ex quâ ipsum produxisti ! Quid enim tandem est hoc ? Nisi quod dicit Clemens Alexandrinus , *Sanguis Consensiente pietate florens* ? Id est , quod pietas Materna suum candore induat sanguinem , ipsum perfectiùs digerat dulcémque reddat , ut præbere illum possit infanti , non solum absque nauseâ , sed etiam cum voluptate.

Pulchrum spectaculum aspice re sanctissimam Virginem lactantem Deum æternam vocat infan-
tissim.

Methodius sic in papante

O Angeli cœlorum ! Vos habuistis in mandatis , ut lautè ac opipare nutiretis homines terræ , faciendò , ut depleret manna è cœlo , & hoc æstimatum fuit ceu grande prodigium. Aspiciat modò cum admiratione Virginem Matrem , Reginam Vestram , quæ nutrit DEUM ipsum , Creatorem suum & vestrum ; ipsa sola nutrit ipsum , qui nutrit omnia , suppedians illi manna tantò suaviùs & sapidius vestro , quantò is , quem nutrit , maior & nobilior est cunctis simul hominibus. O nutritrix cuncta nutrientis ! quid videtur tibi de hoc prodigio !

Adiunt hinc omnes creaturæ , vi-

deant & admirentur hoc prodigium : Nutriuntur ipsæ omnes ex propriâ mammillâ Patris sui cœlestis juxta mentem cujusdam Patris Ecclesiæ , qui Verbum æternum nuncupat mammillam DEI Patris sui : *Christos est mammilla Patris* : Nonne enim per Verbum suum DEUS facit omnia. Nonne id est virtus ipsius , quæ creat , quæ conservat , quæ gubernat , quæ nutrit , quæque exsistit omnes creaturæ ? Ex virtute hæc egreditur infinita copia alimentorum deliciarum , condimentorum , panis , fructuum , vini , vestimentorum , cœlorum , saporum , odorum , formarum , figurarum ; & denique omnes creaturæ , nihil habent , nisi quod accipiunt ex divinâ hæc mammillâ. Et ecce MARIA sola facit Verbo adorando , quod facit id solum cunctis creaturis. Ipsa satisfacit ipsarum obligationibus , & velut universalis illarum procuratrix solvit omnia ipsarum debita , & reddit DEO per lac virgineorum suorum uberum , quod accipiunt omnes à DEO per suæ ubera providentiæ : quid admirabilius est , vel quòd DEUS nutriet omnes creaturas , vel quòd quædam creatura nutriet DEUM ipsum ? *O nutritrix cuncta nutrientis !*

Sed O DEUS , quis imaginari sibi potest , quanta fuerit spiritualis læticia Sanctissimæ Virginis , quàmque immensa consolationum divinarum Mana Sanctissimè ab-

Sanctissima Virgo sciens lac suum Filii Dei , solvit debita omnium creaturarum.

Gaudium Sanctissimæ Virginis lactantis Infantem Jesum.

for.

corpſeriat ipſius animam, quando in ſuis tenebat brachijs, ſuisque admoxyebat uberibus Filium Unigenitum DEI vivi, & ſupremum Creatorem mundi, gaudium Angelorum, felicitatem mundi univerſalem, chariſſimum ſuum theſaurum, ſuum per dilectum, ſua omnia: Si verum eſt, quòd Magi deducti ad pedes ipſius per ſtellam, tantà perfuſi ſunt abundantia gaudij, ex eo, quòd ſolùm viderint ipſum & adoraverint in abſeſto ſuo ſtabulo, ut Evangelium expri- mere id non potueſit, quam co- acervando plura verba ſibi invicem, quæ non niſi eandem rem ſignificent: gaviſi ſunt gaudio ma- gno valde: quid judicandum ſit de Matre, quæ poſſidebat ipſam ſemper, quæ aſpiciebat ipſum in- ceſſanter, cui facultas erat, quæ pariat invidiam Angelis, exolcu- landi affectuoſè & reverenter ad- orandam ipſius faciem, quæ que tam frequenter ipſum portabat af- fixum regioni cordis ſui! quid di- cebat cor hoc, quidque faciebat? Sanè nonne credi poſſit, moritu- ram ipſam fuiſſe præ abundantia gaudij, niſi conſervata fuiſſet à manu DEI.

Proſtopha
devota ad
ſanctiſſi-
mam Vir-
ginem.

Quid facis, Virgo Sanctiſſima?
Lac meum do illi, qui dedit eſſe
mihi: & quid fiet ex hoc lacte?
fiet caro ipſius, & ſanguis ipſius:
Caro hæc, quam illi largior, tole-
rabit tormenta Paſſionis ſuæ; &
hic ſanguis, quem illi ſuppedito,

effundetur in Cruce pro omnium
peccatorum ſalute. Tu igitur eris,
quæ ſolves ipſorum debita, ſicque
eris ipſorum Salvatrix! Non, nun-
quam verum erit, me eſſe ipſorum
verè Salvatricem; ſemper tamen
verum erit, me ipſi ſuppeditatu-
ram, unde Salvaturus ſit ipſos; ſi-
quidem ſi non habuiſſet corpus,
quod ipſi dedi, paſſus non fuiſſet,
quod paſſus eſt, & ſi non habuiſſet
ſanguinem, quem expreſſi ipſi è
mammillis meis, non effuſiſſet
cum præ illis in Golgotha verti-
ce: ita ſemper mihi magna pars
erit in mundi Salvatione.

Bene igitur dici poterit, me per ^{Sanctiſſima}
ipſum, & ipſum per me ſalvaſſe o- ^{Virgo ope-}
mnes peccatores: dici etiam pote- ^{ratur om-}
rit, me per ipſum, & ipſam per me ^{nia per Jh-}
nutrire omnes veros filios Eccleſiæ ^{ſum Chri-}
in Sanctiſſimâ Euchariftiâ, eò quòd ^{ſtum Fili-}
is ipſis non daret corpus ſuum ad ^{um ſanctiſ-}
manducandum, nec ſanguinem ſu-
um ad bibendum, niſi hæc rece-
piſſet à me: Dicit inſuper ſemper
poterit, ipſos habere ſacram men-
ſam & lautum convivium, ubi nu-
triantur ex propria ſubſtantia DEI,
quæ ipſis ſit pignus & quædam
certitudo æternitatis beatæ: Pater
æternus & ego ad hoc omnes ſup-
peditamus impenſas: Et ſi Filius
meus Unicus, divinum hoc inſti-
tuens Sacramentum ordinavit, ut
quotieſcunque tractaretur formi-
dandum hoc myſterium, id fieret
in ſui commemorationem; Ecce
non etiam in commemorationem

Nonna 2

mei

mei, eodquod mihi tanta sit pars de munere pretioso, quod illis largitur; cumque recipiant ipsi ab eo idem Corpus, & eundem sanguinem, quem recepit ille à me pro ipsis; nonne ratione quadam hoc sit, ac si ipsimet à Virgineis meis penderent uberibus?

O DEVS! non sepatemus unquam Filium à Matre, nec Matrem à Filio in magno opere salutis nostræ. Si sepates Filium à Matre, ipsumque consideres velut nihil habentem ab illâ, non habebis Salvatorem, nec Redemptorem, solventem debita tua pretioso suo sanguine, eodquod non haberes Matrem, quæ suppeditaret ipsi per lac Virgineorum uberum suorum, pretium solvendum pro te: Id, quod recipit ab ipsâ per os suum, reddet aliquando nobis per vulnera sua; estque tanta inter ubera Sanctissimæ Virginis & JESU Christi vulnera conjunctio, ut in ambobus intueamur nostræ salutis fontes.

Macte animo, O homo! dicit nobis desuper devotus quidam Ecclesiæ Pater: Confidenter accede ad Thronum DEI, quantumvis reus sis & peccator, eodquod tam potentes habeas mediatores, Filium apud Patrem suum, & Matrem apud Filium suum; Filius monstrat Patri suo latus suum apertum, & vulnera, quæ accepit pro salute nostrâ: Mater monstrat huic suo Filio apertum suum gremium, &

ubera sua, quibus lactavit ipsum; ambo loquuntur pro te lactis & sanguinis voce, quam effundunt è regione cordis sui: An Filius negabit Matri suæ id, quod petierit pro te? An Pater negabit Filio suo id, quod postulaverit in favorem eum? Quomodo igitur patietis repulsam? Si id metuis; adijce adhuc lacrymas tuas duobus hisce pretiosis liquoribus; & facies ex his omnipotentem quandam Trinitatem, quæ reddet in terris testimonium certissimum salutis tuæ. *Tres sunt, qui testimonium dant in terrâ, spiritus, aqua, & sanguis.*

Relinquam te finiendo hanc Consultationem, ubi conspectus aliquando fuit sanctus Bernardus, inter JESUM Christum Crucifixum, pretiosissimi sui sanguinis, per sacratissima sua vulnera, torrentes effundentem, & Sanctissimam Virginem aperientem pectus suum, pretiosumque lactis sui necat ex uberibus suis distillantem: Ambo mirifice oblectabant ipsum; ambo abripiebant cor ipsius: Quod me vertam? Ex unâ parte adorandus sanguis certum me reddit vitæ æternæ; ex alterâ lac Virgineum preparat & propinat mihi rosæ cælestis dulcedinem: Quid est hic sanguis, divine mi Salvator? Est lac, quod hauri è purissimis uberibus Matris meæ: Quid est hoc lac, O Sanctissima Virgo? Est sanguis, qui exibat & effluet aliquando è vulneribus Filij mei Unigeniti pro salutis

Arnoldus
carnot. de
laud. Virg.

Magna est
stimulatio
pro nostris
animabus

1. Jo. 1. 7.

Insignis de
devotus de
fectus S.
Bernardi.

salute tuâ: O quantum mihi utraque sunt adoranda! O quantum mihi utraque videntur amabilia! Dubius hæreo inter utrumque, nescius, cui adhaream è duobus: Hinc pascor à vulnere, illinc lactor

ab ubero; Quò me vertam, nescio. Deluper deliberandi tibi otium relinquo, & dices mihi opinionem quam in sequenti nostrâ Consultatione.

* * *

CONSULTATIO XIX.

Hypapante, ubi fit sermo de Purificatione Sanctissimæ Virginis.

Uo advenæ transibant per magnum quoddam oppidum, ubi omnis populus congregatus erat in Ecclesiâ ad celebrandum Festum Purificationis Sanctissimæ Virginis; cùmque ambularent per plateas, viderunt omnem illam multitudinem hominum egredientem è loco hoc Sancto, qui omnes portantes accensas in manibus suis candidas processionem adornabant juxta ritum Ecclesiæ. Spectaculum hoc quod nunquam viderant (non enim erant Christiani) rapiebat ipsas in admirationem, cùmque hujus ignorarent rationem, aspiciabant se invicem, lætè mutè interrogabant: An facti sunt hi homines, quòd tantas accendant candelas, dum plenus irradiat & candidat dies? Curiositate ducti trahabant moras, ut viderent rei fi-

nem; exin inter proseguendo, recensabat unusquisque, quid sibi dicitaverit imaginatio super id, quod conspexerant.

Incedebant admodum lentè, & respiciebant identidem post se, ut viderent, an veniret quisquam, qui ageret sibi hujus ænigmatis expositorem: & nos, qui exivimus ex Ecclesiâ cum duobus bonis presbyteris, quos accepimus viz comites eandem cum advenis tenentes semitam, animadvertimus à longè, & vix non oculis vidimus, quòd revolverent aliquid mente, quo non levi involverentur difficultate; acceleravimus aliquantisper gradum, ut assequeremur ipsos; & ipsi non solum subsistebant nos expectaturi, sed etiam aliquot passibus regressi concesserunt obviam nobis.

Cùm nobis jam essent proximi antequam nos salvos esse juberent, duorum unus perquam aspexit nos

Nann 3 inter-

Occasio
hujus Consultationis